

דפי תשובות מבחני הבורת ש"ס

מס מבחן: 19

על הדפים

בבא מציעא סח - עה.

יום שישי

1. כמה הוא רוצה ליטול ליבטל ממלאכה כבדה כזו ולעשות מלאכה קלה כזו (ס"ח ב')
2. בנותן לו נסיוני [מי פסולת החלב] ותותרי [שטיפת ומריטת הרחלים], [דת"ק ס"ל דבעי שכר משלם, וריב"י כאבוא דסגי בטבל בציר]. (ס"ח ב')
3. רב אמר דסגי ושמואל ס"ל דלא סגי, ולפי האב"א בגמ' גם רב לא אמר אלא באופן שיש למקבל בהמה משלו. (ס"ט א')
4. משום דבלא"ה צריך לטרוח בולדות משום המחצה שלו. (ס"ט א')
5. מעות אפשר [ודוקא טבי וטבי ותקולי ותקולי], ויין אי אפשר. (ס"ט ב')
6. רש"י כ' דהיה אומר בלשון שכירות, ותוס' כ' דהיה מקבל עליו אחריות אונסים. (ס"ט ב')
7. אם יש פחת גם במה שמחזיר, כגון בדוד נחשת, דמלבד הפחת יש גם קלקול של הנחשת שרי, ואי לאו אסור. (ע"א א')
8. רש"י מבאר שקיבל למחצית שכר (ריבית דרבנן), ותוס' מפרשים דפסק ליתן לו דבר קצוב בכל שנה (ריבית דאורייתא). (ע"א ב')
9. אם מעיקרא הבהמה של הנכרי נפטר, ואם מעיקרא הבהמה של הישראל אינו נפטר. (ע"א ב')
10. רש"י מבאר דרגיל להתקוטט עמו, והביא פי' דרשאי לירד לאומנתו, [ובתוס' הביאו מר"צ גאון שרשאי לשרוף שליש תבואתו]. (ע"א א')
11. בברייתא מבואר דלא נקנה ולא קונה, ורב נחמן בר יצחק אמר דקונה ודינו כנמכר לנכרי שאינו עובד את הבן. (ע"א א')
12. ע"ע לא ועבד כנעני לת"ק לא ולרשב"ג כן. (ע"א א')
13. אם קיבל עליו לדון בדיני ישראל שלא יתבע את הערב תחילה מותר, ואם לא אסור. (ע"א ב')
13. ערב סתם אסור וערב קבלן ש"י רש"י דמותר ושי' הרשב"א דאסור, וערב שלוף דוץ לכר"ע שרי. (ע"א ב')
14. בגמ' מבואר דלחומרא יש שליחות, ושי' רש"י דגם למסקנא הוי הכי, ושי' ר"ת, דלמסקנא גם לחומרא אין. (ע"א ב')
15. רבינא אמר שיש, והגמ' דוחה דגם מדרבנן אין לו זכיה. (ע"א ב' - ע"ב א')
15. שי' התוס' בכתובות (י"א א') והרמב"ן דהוי מדרבנן, ושי' הרשב"א דהוי מן התורה. (ע"א ב')
16. לר"ל לר"מ אינו גובה ולרבנן גובה עכ"פ מזמן שני, ולרבי יוחנן לכר"ע אינו גובה אפילו מזמן שני. (ע"ב א')
16. שי' רש"י והרמב"ן דרק לגבות ממשועבדים, ושי' התוס' דגם לגבי לגבות מבנ"ח, ושי' הסמ"ע דגם לשי' התוס' עכ"פ להד"מ אינו יכול לטעון, והש"כ כ' דלשי' התוס' גם יכול לטעון להד"מ. (ע"ב א')
17. או דמייירי ברבית דרבנן, או דלא משמע לאינשי דקאי גם על העדים. [או כגון שמעידים עליהם שהיו אנוסים מחמת נפשות]. (ע"ב א')
18. או משום דאין דרך בעה"ב ללוות מלקוטות, או משום דמי שקונה מבעה"ב זה על דעת שיביא לו פירי שפירי. (ע"ב ב')
19. בהליכה על החמרים, ובחזרה לשי' רש"י על החמרים, ולשי' התוס' על הבעה"ב. (ע"ג א')
20. מגלו להו תרעא, דנותנים להם בהקפה [משום דינכרים סוחרים], ומוזלי גבייהו שבני מקום הזול מוזילים להם (עוד). (ע"ג א')
21. בתורי [דנפיש פסידיהו, שבוצרים את הכרמים בשוורים בעגלה]. (ע"ג א')
22. בתוס' מבואר דכנגד החוב [וכנגד דמי השכירות] אינו יכול להקדיש, ורק כנגד היותר יכול להקדיש. (ע"ג ב')
23. רש"י מחלק דזה שכח שיין מחמיץ, אבל א"ז שכח שפירות מתקלקלים, [והתוס' לעיל ס"ד ב' חילקו באופן אחר]. (ע"ג ב')
24. רב חמא אמר שצריך לשלם, ור"ז מנהרדעא אמר דזהו רק באמר לו יין סתם ולא יין זה, ורב אשי אמר דבכל ענין פטור [דהוי אסמכתא]. (ע"ג ב')
25. רב חביבא אמר דלקנות לגמרי, ורבנן אמרי דרק למי שפרע וכן הלכה, ומיהו במקום שנהגו שקונה לגמרי, קונה לגמרי. (ע"ד א')
25. ברשב"א מבואר דמהני משום דמנהג מבטל הלכה, והנתה"מ כ' דמהני מדרבנן, והח"ס כ' לומר דמן התורה מהני, והריטב"א כ' דלא מהני כלל. (ע"ד א')
26. לרב אם מחוסר שתי מלאכות יכול לפסוק ושלש לא, ולשמואל אם מחוסר מלאכה בידי אדם יכול לפסוק, ובידי שמים לא. (ע"ד א')
27. לת"ק יכול לעולם לפסוק, ולרבי יוסי לעולם אינו יכול לפסוק, ולחכמים בימות החמה פוסק ובימות הגשמים אינו פוסק. (ע"ד א' - ע"ד ב')
28. במקום שאריס נותן זרע, שרי גם אם כבר ירד, ובמקום שבעלים נותן זרע, שרי רק אם אכתי לא ירד האריס. (ע"ד ב')
29. ר"ה שרי ללוות רק סאה, ורבי יצחק שרי גם כמה סאין וכן הלכה, ושי' ריב"ן דרק בזא"ז שרי, ושי' התוס' דגם בבת אחת. (ע"ה א')
30. משום דידיעי דריבית אסורה, ומתנה הוא דיהבי אהדדי. (ע"ה א')
30. בתוס' מבואר דרק מתנה מועטת, והרמב"ן מוסיף דדוקא בעסקי אכילה, [ודוקא שלא התנה מתחילה שיחזיר לו יותר]. (ע"ה א')

מבחן הבא מס' 20 יתקיים בעז"ה ביום שישי ח' סיון התשפ"ד

על הדפים בבא מציעא עה - פז. [כ2 דף]